

عروج خاتم نور و حقیقت

بیست و هشتم صفر، سالروز رحلت جانسوز نبی مکرم اسلام حضرت محمد(ص) است؛ پیامبری از تبار بهشتیان که اسلام را به عنوان کامل ترین دین در سراسر این گیتی پهناور گسترانید و نور یکتاپرستی و حقانیت را بر عالم تاباند.

بیست و هشتم صفر، سالروز رحلت جانسوز نبی مکرم اسلام حضرت محمد(ص) است؛ پیامبری از تبار بهشتیان که اسلام را به عنوان کامل ترین دین در سراسر این گیتی پهناور گسترانید و نور یکتاپرستی و حقانیت را بر عالم تاباند.

هفدهم ربیع الاول سال عام الفیل نه تنها خانه ی عبدالله و آمنه در مکه، بلکه جهانی با قدوم مبارک نوزادی از تبار بهشتیان نورباران شد و نام زیبای «محمد» را بر ایشان نهادند. رسولی که چون خورشید درخشان حقیقت، بر عالم تاریک و جهل آلود آن زمان تابیدند و اسلام ناب محمدی را چون میراثی گرانبها برای بشریت به یادگار نهادند.

پیامبر اکرم به لقب هایی چون امین، مصطفی، نبی الرحمه، نبی الامی، رسول الله، خاتم النبیین، سید المرسلین، رسول اعظم، رسول اکرم، طه و یس مشهور بودند.

عبدالله پدر بزرگوار حضرت محمد(ص) پیش از تولد ایشان، دار فانی را وداع گفت و پیامبر در 6 سالگی مادر فداکارش آمنه را نیز از دست دادند تا در این اندوه جانکاه و تحمل ناملایمات مختلف، خویش را برای انجام رسالتی بس بزرگ در آینده آماده سازند. عبدالمطلب پدر بزرگ و ابوطالب عموی پیامبر، سرپرستی پیامبر اکرم (ص) را برعهده گرفتند.

اعراب حضرت محمد(ص) را به دلیل راست کرداری، امانت و درستی محمد امین نامیدند، به گونه ای که ایشان از آلودگی ها و تعصب های نابجای حاکم بر محیط عربستان میرا و دامنش از هر ناپاکی و بت پرستی پاک و همواره مورد اعتماد همگان بودند.

هنگامی که آوازه ی امانت داری و درستکاری حضرت محمد(ص) در حجاز پیچید، زن ثروتمندی از اهالی مکه به نام خدیجه از طایفه ی قریش شیفته ی جوانمردی وی شد و با پیامبر اکرم(ص) ازدواج و تمامی ثروت خویش را در راه اسلام هزینه کرد. حاصل این ازدواج دختری با فضایل اخلاقی والا، چون حضرت فاطمه(س) بود.

سرانجام سال ها عبادت و نیایش های خاضعانه ی حضرت محمد(ص) به درگاه الهی، سبب شد تا در 40 سالگی فرشته ی وحی، رسالت خطیر پیامبری را از طرف خداوند به ایشان نازل کند. در غار حرا جبریل با آوای دلنشین «اقرا باسم ربک الذی خلق»، تکلیفی بس بزرگ را برعهده ی پیامبر نهاد تا خاتم الانبیا، اسلام را به عنوان کامل ترین دین به همگان معرفی کنند و با نور توحید و یکتاپرستی، جهل و نادانی را از جهان بزدایند.

پیامبر اکرم(ص) با تحمل سختی ها و دشمنی های بسیار و رویارویی با کارشکنی های فراوان، موفق شدند تا اسلام را به تمام شبه جزیره ی عربستان و کشورهای دیگر گسترش دهند و رسالت دینی خویش را به انجام برسانند و با تشکیل نخستین حکومت اسلامی در جهان به تبلیغ و تبیین احکام نورانی اسلام بپردازند.

خاتم الانبیا محمد مصطفی(ص) سرانجام پس از عمری هدایت و راهبری جامعه ی مسلمانان در بیست و هشتم صفر یازدهم هجری قمری در 63 سالگی به ندای حق لبیک گفتند و چشم از جهان فانی فرو بستند. مرقد مطهرشان در مدینه ی منوره و در کنار مسجدالنبی میعادگاه عاشقان و ارادتمندان ایشان از سراسر جهان است.

پژوهشگر گروه اطلاع رسانی ایرنا به مناسبت سالروز رحلت رسول اکرم(ص) با حجت الاسلام سیدرضا اکرمی مشاور عالی وزیر کشور در امور روحانیت به گفت و گو پرداخته است.

حجت الاسلام سیدرضا اکرمی، درباره ی معنای کلمه ی «امی» که به پیامبر نسبت داده شده است، اظهار داشت: در قرآن یک واژه به نام کلمه ی امی داریم، امی به معنی درس ناخوانده پیش یک معلم، آموزگار و حضور در مکتب است و نه اینکه سواد ندارد و نه اینکه معلومات ندارد و نه اینکه خط را نمی تواند بخواند. فقط امی یعنی این که پیش آموزگار و مکتبی درس نخوانده و معلم بشری ندارد.

اما حضرت محمد(ص) از نظر فکر، فهم، تدبیر، آگاهی و مدیریت قبل از نبوت شاخص بودند و به گونه ای که نظر ایشان فصل

الخطاب قرار می گرفت و می توانستند در بسیاری از مشاوره ها حضور موثر یابند و نظر شایسته ارایه کنند. اما پس از آنکه به پیامبری رسیدند و به وسیله ی وحی الهی در ارتباط با عالم غیب بودند و مفاهیم والای الهی و آموزه های دینی را به درستی دریافتند و به اطلاع دیگران می رساندند.

حجت الاسلام سیدرضا اکرمی در ادامه افزود: ایشان برای ابلاغ رسالت خویش نامه می نوشتند، پیام می فرستادند و با شخصیت های علمی و سیاسی گفتگو و دیدار داشتند و با برنامه ریزی، تدبیر و فکر، دیگران را به اسلام دعوت می کردند و مطالب را به اطلاع آنها می رساندند.

مشاور وزیر کشور در امور روحانیت در توضیح شیوه ی اداره ی جامعه به وسیله ی پیامبر بیان کرد: در قرآن تعبیری داریم به نام «محکمات و متشابها» یعنی رسول اکرم در دوران 23 سال مدیریت یک اصول پایه ای، قواعد اساسی و ساختاری را مطرح می کردند و در کنار آن از مشورت و مشاوره بهره می گرفتند و مسلمان ها هم آنچه از تجربه و آگاهی به ذهنشان می آمد به رسول خدا منتقل می کردند. در اصول و محکمات رسول اکرم از وحی الهی بهره می بردند ولی در مشکلاتی چون جنگ از پیشنهادات و مشاوره ی دیگران نیز بهره می بردند.

سوره ای در قرآن به نام «شورا» وجود دارد که خداوند مسلمانان را به مشورت و امر شورا دعوت می کند و به پیامبر نیز سفارش شده است که: با مردم مشورت کن اما تصمیم را خودت بگیر.

وی با برشمردن چند صفت بارز پیامبر(ص) یادآور شد: رسول اکرم(ص) در عبادت عابدترین انسان ها بود و تنها خدا را می پرستیدند. در خدمت رسانی به مردم، با همه ی وجود تلاش می کردند و در آخرین لحظات حیات هم در اندیشه ی خدمت رسانی به مردم بودند.

رسول اکرم(ص) به لحاظ محبت الگوی کامل بودند و می خواستند ملت به سعادت برسند و از قهر، جنگ و دعوا فاصله بگیرند و بیشتر به یکدیگر کمک و خدمت کنند. پیامبر(ص) دلسوز مردم بودند و دوست داشتند جامعه، پر از محبت و دوستی باشد و شخصیت ایشان مصداق واقعی این شعر است:

دلی دارم خریدار محبت از او گرم است بازار محبت

لباسی بافتم بر قامت دل ز پود محنت و تار محبت

حجت الاسلام سیدرضا اکرمی درباره ی صفت مهربانی و رحمانیت پیامبر اظهار داشت: برپایه آیات قرآن نخست خداوند با صفت رحمان و رحیم معرفی شده و در سوره ی حمد که هر روز در نماز خوانده می شود، مکرر گفته می شود «بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین الرحمن الرحیم و این صفت الرحمن الرحیم» را برای خدا تکرار می کنیم که همه ی بندگان بدانند که خدا برمینا رحمت و رحمانیت با بندگانش برخورد می کند. در یک آیه ی شریفه آمده که خلقت انسان برپایه رحمت بوده است. پس همه فرستادگان خداوند، پیامبران و امامان مظهر رحمت و عطا و عطا و عطا بوده اند.

پیامبر اکرم نسبت به همه انبیا افضل الانبیا است. جایگاه و رتبه ی او بر دیگران برتری دارد بنابراین در همه صفات مثل علم، عرفان، عبادت و رحمت امتیاز و برتری دارد و خاتم الانبیا است و کتاب او به عنوان آخرین کتاب الهی به شمار می رود بنابراین می بایست برای همیشه این پیامبر و این کتاب الگو و پیشوا باشند.

مشاور عالی وزیر کشور در امور روحانیت در مورد شرایط حاکم بر جامعه پس از رحلت رسول اکرم افزود: یک حدیث از رسول اکرم وجود دارد: هر حقیقتی در کنار خود آفت و آسیب دارد. همه ی ادیان الهی با آفاتی رو به رو بودند. پس از وفات پیامبر اسلام هم شاهد آسیب و آفت انشقاق و 2 دستگی هستیم که حضرت علی(ع) برای جلوگیری از ایجاد تفرقه و نفاق به خوبی توانست با درایت و توانمندی و روزه سکوت جامعه ی آن روزگار را مدیریت کند، تا اسلام نوپا جان بگیرد و مستحکم شود. هر عاقل و اندیشمندی اگر قرار باشد میان اهم و مهم انتخاب کند به طور یقین اهم را انتخاب می کند و مهم را فدا خواهد کرد.

در حدیثی از حضرت رسول اکرم(ص) نقل شده است که ایشان در پاسخ به سوالی که پرسیدند: که راه و روش دعوت و هدایت خود را چگونه قرار دادی؟ می فرمایند: من اساس کار و روش دعوت خود را اینگونه قرار دادم که شناخت و معرفت بها می دهم و آن را سرمایه می دانم خردورزی را اصل دین می دانم علم و دانش را به عنوان یک سلاح همراه می شناسم و صبر و شکیبایی را در مسیر زندگی، کوشش می دانم و همواره به یاد خدا هستم و برای آنکه امتم به صلاح و رستگاری برسند، اهتمام دارم.

حجت الاسلام سیدرضا اکرمی درباره ی چگونگی رحلت پیامبر مکرم اسلام(ص) گفت: تعدادی روایت از امامان وجود دارد که «هیچ یک از ما اهل بیت به مرگ طبیعی از دنیا نرفته ایم، یا ما را مسموم می کنند و یا ما را می کشند» که درباره ی حضرت علی(ع) و امام حسین(ع)، آنها را به شهادت رسانده اند و 9 تن دیگر از امامان هم مسموم شده اند، درباره ی رسول اکرم(ص) که آیا رحلت ایشان هم با این روایت ها تطبیق می کند یا نه حرف و حدیث هایی وجود دارد ولی به نظر می رسد که رسول اکرم(ص) به مرگ طبیعی از دنیا نرفته اند و با غذایی ایشان را مسموم کرده اند.

مشاور عالی وزیر کشور در امور روحانیت در پایان مسلمانان را به انجام سه وظیفه در برابر پیامبر ملزم کرد و اظهار داشت:

1- مسلمانان باید برای شناخت زندگی حضرت و دانستن چگونگی سیره ی ایشان به عنوان جامع ترین الگو و اسوه وقت بگذارند.

2- مسلمانان هر مقدار که توان دارند برای شناساندن ایشان همت و تلاش کنند و با بکارگیری امکانات موجود رسول اکرم(ص) را به دیگران معرفی کنند.

3- ملت مسلمان در حد امکان محمدی باشند. اخلاق، رفتار، پندار، روش، منش، گفتار و کردارشان پیامبرگونه شود، که اگر محمدی شوند، توانسته اند وظیفه ی خود را نسبت به رسول اکرم انجام دهند.

از: مهسا شریفی